

ה"ט 2272/02/24 - אפרת פינחס נגד ורדית אבידן, עדי קליין, אביגיל רונן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 2272-02-24 פינחס נ' אבידן ואח'

לפני:	כבוד השופט רון גולדשטיין
המבקשת:	אפרת פינחס
המשיבים:	נגד 1. ורדית אבידן 2. עדי קליין 3. אביגיל רונן

החלטה

1. לפניי בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: **החוק** או **חוק מניעת הטרדה מאיימת**).

2. המבקשת והמשיבים 1-2 מתגוררים בשכונת בבית משותף בעיר רמת-גן (לא ברור מהחומר המונח בפניי אם גם המשיבה 3 מתגוררת בבניין אך אין חולק כי הדירה שבה מתגוררים המשיבים 1-2 הינה בבעלות אמה של המשיבה 3). בין הצדדים נתגלע סכסוך רב שנים. על רקע סכסוך זה כבר הוגשו בעבר בקשות מטעם הצדדים, זה כלפי זה, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. כך, **בין היתר**, עתרה המבקשת למתן צו לפי החוק כלפי המשיבים, ב-ה"ט (שלום ת"א) 8457-10-22 (אשר אוחד עם ה"ט (שלום ת"א) 51083-09-22 ועם ה"ט (שלום ת"א) 1495-10-22, שהוגשו כנגד המבקשת). בהחלטה שניתנה באותם הליכים ביום 6.10.2022 ניתן בסופו של דבר צו הדדי שהוחל על המבקשת והמשיבה 1 (וכן על שכנים נוספים המתגוררים בבניין). לימים, הוארך הצו לפרק זמן נוסף, בהסכמה (ראו, ההחלטה מיום 7.4.2023). בחלוף תוקפו של הצו ההדדי, הגישה המבקשת הליך חדש לפי החוק, ב-ה"ט (שלום ת"א) 45147-10-23. באותו הליך ניתן תחילה צו ארעי לטובתה כלפי המשיבה 1, אך הצו בוטל לימים בהחלטה שבה נדחתה בקשתה העיקרית. בנוסף, בה"ט (שלום ת"א) 4663-12-23, נדחתה בקשה נוספת שהוגשה בידי המבקשת למתן צו נגד המשיבים 1 ו-2. המבקשת לא הסתפקה בכך והגישה בסמוך לאחר מכן בקשה בה"ט (שלום ת"א) 48656-12-23 כנגד המשיבה 1, אשר כפי שיובהר מיד, נדחתה אף היא (להלן: **הליך ההטרדה האחרון**). להשלמת התמונה יצוין, כי אף המשיבה 1 עתרה בבקשה לפי החוק כנגד המבקשת בגדרו של הליך ה"ט (שלום ת"א) 23058-10-23, בו ניתן צו נגד המבקשת (ההליכים שצוינו לעיל יכונה יחד להלן: **ההליכים הקודמים**).

עוד יצוין כי אף שהליך ההטרדה האחרון הוגש רק כנגד המשיבה 1, הרי שהבקשה לגופה נוסחה כנגד שלושת המשיבים וטענותיה של המבקשת זהות בעיקרן לטענות שמעלה היא עתה בבקשה שלפניי. יתר על כן, מאחר וטענות המבקשת הופנו כאמור - הלכה למעשה - כנגד שלושת המשיבים, כי אז במסגרת דיון ממושך, שהתקיים בהליך ההטרדה האחרון ביום 11.1.2024, נכחו כל בעלי-הדין דכאן והמבקשת השמיעה טענותיה כלפיהם באריכות (בהקשר זה ראו

למשל את הערות בית המשפט **פרוטוקול מיום 11.1.2024**, עמ' 3, ש' 19 וכן פסקה 14 להחלטה מיום 15.1.2024 (בהליך ההטרדה האחרון). ביום 15.1.2024, ניתנה החלטה מנומקת הדוחה את הבקשה, בין היתר, מאחר ו"מדובר בסכסוך אזרחי מובהק" ומאחר המבקשת "לא הרימה את הנטל ולא הוכיחה קיומה של תשתית מספקית למתן צו" לפי החוק. עוד מצא בית-המשפט, במסגרת החלטה זו, להשית על המבקשת תשלום הוצאות המשיבה 1 בסך 1,000 ש"ח (להלן: **ההחלטה מיום 15.1.2024**).

3. המבקשת ככל הנראה לא השלימה עם תוצאת הליך ההטרדה האחרון. היא עותרת עתה, כאמור, בבקשה נוספת למתן צו לפי החוק, וזאת בבקשה שהוגשה בחלוף כשבועיים ימים לאחר מתן ההחלטה בהליך ההטרדה האחרון, מיום 15.1.2024. בבקשתה טוענת המבקשת, בתמצית, כי "עקב החלטות שגויות של בית המשפט [...] מחמיר כאן את המצב עד לאלימות פיזית, אלימות מילולית, קללות ופגיעה ברכושי". המבקשת צירפה לבקשתה העתק תלונות קודמות שהוגשו למשטרת ישראל מימים: 25.9.2022, 30.4.2023 ו-21.5.2023. בהתאם להחלטתי, ביום 7.2.2024 הגישו המשיבים תשובותיהם לבקשה. המשיבים מכחישים את כל האמור בבקשה וטוענים, בתמצית, כי המבקשת היא זו שמטרידה אותם מזה שנים, לרבות באמצעות הגשת בקשות סרק לבית המשפט.

4. **לאחר שבחנתי את טענות מצאתי כי דין הבקשה להידחות.** בנסיבות המקרה, כפי שיפורטו להלן, ומאחר שהתנהלותה של המבקשת עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט, אני סבור כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את דחיית הבקשה אף ללא צורך בקיום דיון.

הבקשה דנן הינה מיחזור של בקשה כמעט זהה שהגישה המבקשת לפני פרק זמן קצר ביותר ואשר **נדחתה בהחלטה מנומקת** בהליך ההטרדה האחרון, שניתנה ביום 15.1.2024. במילים אחרות, בית משפט זה נדרש לבקשה זו ממש, ביחס לאותו הסכסוך, בדיון שבו צפה בית המשפט בעשרות רבות של סרטונים ואשר בסיומו נקבע כממצא שאינו משתמע לשני פנים, כי "**מדובר בסכסוך אזרחי מובהק**" וכי אין "**בתיעוד שהגישה המבקשת די כדי ליתן צו בהתאם לחוק**" (פסקה 13 להחלטה מיום 15.1.2024). אשר לטענות המבקשת שלפיהן "בית המשפט שגה" בהחלטותיו הקודמות, הרי שיהיה זה מיותר לציין כי אין זו אינה האכסניה המשפטית לדון בטענות אלו שהרי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו שלו (אפילו ניתנו על ידי מותבים אחרים), שניתנו בגדרם של ההליכים הקודמים. התנהלותה הדיונית של המבקשת מעוררת אפוא קושי רב ואין לקבלה. המבקשת מגישה הליכים חדשים לאחר שהליכים קודמים נדחו, ומעלה בהליכים החדשים טענות שהועלו בעבר ונדחו על-ידי בית המשפט. כל זאת, מבלי שהמבקשת טורחת כלל לציין את מספרם של אותם הליכים שהתבררו בין הצדדים. התנהלותה הדיונית של המבקשת אף אינה עולה, בהקשר זה, בקנה אחד עם קביעת כב' סגן-הנשיא ט' **חבקין** בהחלטה שניתנה בהליך הטרדה מאיימת נוסף שהגישה המבקשת (ה"ט 4663-12-23) שלפיה "**ככל שהמבקשת תגיש בקשה נוספת עליה לציין את כל ההליכים שהתבררו בין הצדדים**" (פסקה 8 להחלטה מיום 14.12.2023). המבקשת כלל לא פעלה כאמור בגדר ההליך שבפניי.

אציין כי גם לגופם של דברים, לבקשה לא צורפה ולו ראשית ראייה המלמדת לכאורה כי המשיבים גרמו נזק לרכושה כפי הנטען. אשר לטענות בדבר איומים ואלימות, בחינת הבקשה מעלה כי טענות אלה "ממחזרות", באופן זהה כמעט, טענות שהועלו בהליך ההטרדה האחרון. עוד מציינת המבקשת כי בידה סרטונים רבים המבססים לכאורה את

טענותיה, אך דומה כי בית-המשפט נדרש - לא אחת - לסרטונים הנטענים הן במסגרת הליך ההטרדה האחרון והן במסגרת ה"ט (שלום ת"א) 4663-12-23 ומצא כי "אין בסרטונים שהוצגו... כדי לבסס תשתית עובדתית כנטען על ידי המבקשת לשם קבלת הבקשה ומתן צו כנגד המשיבה" 1 (פיסקה 2 לפרוטוקול מיום 14.1.2024 וכן פסקאות 10-11 להחלטה מיום 15.1.2024).

הנה כי כן, הבקשה שלפניי הוגשה מבלי שנתמכה בראיות ממשיות. הבקשה נוסחה באופן כוללני ולא נהיר ולמעלה מכך, וכאן עיקר: הבקשה אינה מצביעה על אירוע קונקרטי שהתרחש בעת האחרונה באופן המצדיק את בחינת טענותיה מחדש, לאחר שנדחו פעם אחר פעם, ועל כל שינוי נסיבות שבועיים שחלפו מאז מתן ההחלטה בהליך ההטרדה האחרון ועד למועד הגשת הבקשה דנן.

5. מטעמים אלה, הבקשה נדחית. המבקשת תישא בהוצאות המשיבים 1-2 בסך כולל של 1,000 ש"ח. ההוצאות יופקדו בקופת בית המשפט ויועברו לאחר מכן למשיבים 1-2, וכל זאת בתוך 30 ימים מהיום. איחור בתשלום יוסיף לו הפרשי הצמדה וריבית, לפי חוק פסיקה ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, מיום החיוב האמור ועד למועד התשלום בפועל. **לפנים משורת הדין ומשלא התקיים דיון, אמנע זו הפעם מהטלת הוצאות לאוצר המדינה.**

המזכירות תמציא לצדדים את ההחלטה ותסגור את התיק.

ניתנה היום, בכ"ט שבט תשפ"ד, ב08 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.